

M A G Y A R K U R I R.

Indult Bécsből, Pénteken, Aprilis' 20-dikán, 1827.

B r a s i l i a.

„Jan. 25-dik és 26-dik napjain a' bol-
dogult Leopoldina Császárné ő Felsé-
ge halálára nézve nagy pompával tartatott
Rióban a' Cathedráltemplomban a' gyászos
istentisztelet, mellyen a' Császárral és a' Csá-
szári Herczegasszonyokkal egyetemben,
az egész Udvari Kar és minden ott lévő
idegen Követségek jelen voltak.

P o r t u g a l l i a.

A' Csillag azt jelenti Lisbonából Már-
tius' 24-dikéről, hogy a' Régens Princz-
asszony tekintetbe vévén az Insurgens
Vezéreknek azon tselekedetét, melly sze-
rént ők minden mesterséggel iparkodtak
az Augustus 5-dikén és Okt. 23-dikán 1826-
ban kiadatott Amnestia i Végzéseket az
alsóbb tisztek és köz katonák előtt eltitkol-
ni, annak idejét meghosszabbította és
Apr. 20-dikáig kiterjesztette.

A' Követek' kamarája elejibe olly tör-
vényjovallat érkezvén, hogy az Ujságleve-
lek is stempeleztessenek-meg, az ezt ille-
lő tanátskozásookban sok tagok ellene sze-
geztek magokat a' jovallatnak, 's a' töb-
bek között Pereira-do-Carmó illy meg-
jegyzést tett: — „Haszontalanul hozzák-fel-
„nékünk Anglia' példáját, hogy ott is meg-
„stempelezik az Ujságleveleket. Más Anglia,
„más ismét Portugallia; ott már tsupa-
„szükséggé lett az ujságolvasás, és akár
„mint megdrágítsa a' stempelezés az u-
„ságokat, azokat még is olvassák: Portu-

„galliában pedig még tsak ujságonkapás-
„ból olvassák azokat, nem azért, hogy ta-
„núljanak belőlök. Nékünk nem azon kell
„tehát törekednünk, hogy ezen kevés ol-
„vasás-kívánást is az Ujságoknak megdrá-
„gítása által elnyomjuk, hanem hogy in-
„kább elevenítsük.“ — Több e'féle be-
szelgetések után, mint hogy senki pártját
nem fogta azon jovallatnak, hogy az u-
ságokat is meg kell stempeleztetni, közön-
séges megegyezéssel vissza vettették a' Jo-
vallat.

Török és Görög Tudósítások.

A' Konstančinápolyból Mártz.
26-dikán indult tudósítások szerint, ott
szározon vízen nagyok az ezen esztendei
táborozáshoz való hadi készülétek. A' ha-
di hajók, nagyok külsinyek, a' belső kikö-
tőhelyből kijöven, Betsiktaschal általellen-
ben a' Bosphorus tengeren állapodtak-meg,
honnét néhány hetek alatt a' nagy tenger-
re szándékoznak kivezni.

A' szározi sergeknek a' keresztyén Ha-
talmasságok módja szerint való gyakorol-
tatása, valamint az Európai úgy az Ásiai
Török birodalomban is kettőzött lépések-
kel halad előre; 's a' ki gyakorlott sergek
egymást követik a' tsatázó mező felé. Adria-
nopolisnál 3600, Brussánál 2400 illy ki-
gyakorlott fegyveresek állanak készen az
útnak indulásra Larissa felé a' fő hadi
szállásra, hova ezen napokban Konstan-
činápolyból is 6000 emberekből álló osz-
tály indult útnak. A' sergek pontosan fi-

zettek; a' hadi kassák mindenütt a' Regementekkel vitették, a' katonaság a' helységekben, hol által útozik, mindent kész pénzel fizet, ellenben a' helységek mindent előre megszerezni és készen tartani tartoznak a' katonaság' számára. Minden Regementnél fő- és al Orvosok, kéz-orvosi eszközök egy gyógyító szerek, Orvosságok találhatók. Az Orvos-személyek jól fizettek (mondják, hogy minden fő Orvosnak 1000, és minden kéz-Orvosnak 400 Piaster volna hónaponként való fizetése; de ez soknak látszik). Természet szerint való dolog, hogy ezen intézetek sok eddig nem volt költségeket tettek szükségessé, 's erre nézve már most sok oly adózások béhozattattak, melyek eddig nem voltak szokásban a' Törököknél. A' Kereskedő boltoktól, magazinumoktól, kortsmáktól 's a' többi, minden nap' meghatározott adót kell fizetni, a' szerint, a' milyen jó helyen találhatók 's a' mennyire jövedelmek kiterjed.

Az ezen esztendei új hadi készültek nagyon magokra vonták a' közönség' figyelmét, mely ezeket nyughatatlansággal szemléli; nagyon kívánna, hogy már egyszer mind ezek megszűnének, és a' tsendesség helyre állana. De ohajtják eztáltaljában az emberiségnek minden barátjai, 's különösen az Europai Hatalmasságok, kik minden törekedéseik által azon iparkodnak, hogy Európában a' tsendességet helyre állíthassák 's állandóvá tethessék; a' melly iparkodásokat az ő Konstanczinápolyban lévő Követeik a' Portánál minden Diplomatikai úton módokon fogantossá tenni törekednek, tellyes megegyezéssel jóvállván nélkü, hogy bostátkozzék-le a' Görögökkel való megegyezésre.

Az Áthéné vidékeiről ugyan ezen Konstanczinápolyi tudósításokkal együtt Bétsbe érkezett tudósítások Mártz. 10-dikéig

terjednek. Ezek szerint ennyiben áll most a' Görögök állapotja: — „

Generalis Karaiskaki jól megverte ugyan Distomónál Omer Basát, de abban még se akadályoztathatta-meg, hogy sergenek megmaradott részével Daulián által Talandi felé elmehessen, a' melly verekedés után Karaiskakti Eleusishez vissza tért és oda már megérkezett. Azon Görögök és Görög-pártfogók pedig, a' kik Febr. első napjaiban Piraeushoz kiszállottak vala, ezen kikötőhelynek és Phalerusnak még ma is birtokaikban vannak és ahoz készülnek, hogy magokat Karaiskaktival öszszetsatolván, Athéné' fellegvárának, Akropolisnak, az ostrom alól való feloldoztatására még egy újabb próbát tegyenek. Akropolisban most Fabvier a' vár-kommandáns.

A' mi egyéb cránt az Attikában és Livádiában mostanság eléfordult történeteket illeti, ezek körülállásosan elé adattatnak az Aeginai Görög közönséges újságnak Febr. 21-dikétől Mártz. 10-dikéig kijött és a' 27-dik számtól a' 32 dikéig terjedő darabjai, a' mellyek mind egyszer-mind érkeztek-meg Bétsbe, a' hol illy kivonásban adattak-ki; — „

„Aeginából Febr. 21 dikén. Bár mi szorosán körül kerítve tarttsák is a' Törökök Akropolist, tsakugyan mégis módot találának két bátor emberek ezen várban arra, hogy általszökvén a' Török táboron Piraeushoz jussanak, és oda ezen várbol, leveleket vigyenek, mellyek Febr. 15-dikéről szollanak. E' két embereknek neveik Mitropulo Ilyés és Moraiti Luka; az Galaxidiből, e' pedig Áthénéből való. Eleven színekkel lerajzoltatik a' levelekben, hogy melly szörnyű inségekkel kénytelenítették ezen várban küszködni az őrző sereg, de, hogy mind e' mellett is álhatosan elszánta-magát, a' várnak utolsó tsepp vérig való védelmezésére, azon reménségtől táplálhat

ván, hogy a' Vasso, Notara és Burba chi által a' szározon tétetett és Kamaterónál szerentséllenné lett expedíziót, a Piraeushoz kiszállott sereg eddig jóvá tette, és hogy a' Karaiskaki régen ohajtott visszaérkezése által Akropolis vára végezetre föl fogna az ostrom alól oldoztatni. — (*)

(*) Egy Aeginából Mártz. 2-dikán indult és Smyrnába érkezett levélben illy megjegyzés tétetett a' fenn említett két kémeleknek mérész tettjeiről: — „Ezen emberek azt is elméjekben forgatván, hogy, ha talám Piraeusba szerentsésen megérkezhetnének is, valyon lehetséges leszene, hogy azután a' várba ismét vissza jöhessenek, erre nézve illy módos találtak arra, hogy, ha magok vissza nem mehetnének is, legalább levelet küldhessenek bé oda: Egy galambot vittek-el magokkal, 's ezt Piraeusban elbótsátván a' szárnyasposta, egy, az ő nyakába függesztetett czédulával valóságosan vissza érkezett Akropolisba; innét pedig az ő szerentsés megérkezése, az előre tétetett egyezés szerint, három ágyúlövés által adatott hírről a' Piraeusnál tanyázó Görögöknek.

„Az említett levélben a' felől is szó van, hogy az Akropolisi örző sereg elbetegesedett, 's még Oberst. Fabvier is a' betegek között volt, de már gyógyulni kezdett. Az ellenséges bombák mostanság sajnos károkat okoztak az Akropolisban találtató ritka régiségeknek. Egy bombi az Erechtheus' templomára esvén-le, azt egészen össze rontotta, 's annak omladékaizenegy személyeket temettek oda, kik közt volt a' Gura özvegye is. Egy más bombi már ez előtt a' P a r t h e n o n t rontotta vala össze. Hasonló veszedelem fenyegeti a' több itt lévő betses ritkaságokat is.

„Febr. 12-dikén verekedés fordult elé Distomónál a' Karaiskaki és Omer Basa sergeik között. A' Görög vezér, Stirkó-

hoz egy tsapatot állított vala lesbe, melyre, mihentaz a' lesből kiütött, azonnal egyszerűsmind rá ütöttek a' Török lovasok és gyalogok, melyet a' mi Distomónál álló egész sergünk eszébe vévén, töstént segítségére sietett vezérével együtt az előbbeni lesben állott tsapatnak és sok Törököt megölt. Mind két rész vakmerő módon verekedett; végezetre táboráig vissza kergettetett az ellenség, hol az ő sátorai már szekerekre valának rakva. Nem leheté hámulás nélkül szemlélni, hogyan kerget egy gyalog Görög sereg csak hét lovasok' segédelmével, két ezer lovasokból álló Török serget. Zsákmányra is meglehetőstett szert a' Görög sereg: de nem folytathatta tovább a' győzedelmeskedést, mivel éppen ekkor számona segítsége érkezett a' Törököknek, mely a' viaskodást megújítván, ámbár a' Görögököt e' se zavarhattamag, 's ők a' verekedést így is egész az éjszakának elkövetkezéséig folytatták, de akor osztán annak véget vetvén, sántzaik közé vissza tértek. A' mi vesztésünk csak 2' elesett és hét megsbesedett emberekből állott; a' Törökök sokkal többet vesztettek. —

„Gen. Karaiskaki nem ok nélkül bíztat bennünket azzal, hogy a' Negroponti Basának Omernek sergei is arra a' sorsra fognak még jutni Talandin, melyre Rachovánál a' Kiaja-Bei és Mustabej sergeik jutottak. Bár mentülhamarabb bétellyesedését láthatnók ezen reménségnek. De halljuk is már távolról, hogy Karatassónak és Gatzónak vezérlések alatt már kiszállottak a' Skopolói, Skiathói és Skirói sergek Talandira, 's ott az ellenséggel megverekedvén, győzedelmeskedtek, mely mozdulásokról mindazáltal még nem vettünk bizonyos tudósításakat. Azt tudjuk, hogy ezen sergeink nagy haszonnal dolgozhatnak az Akropolist ostromló Seraskiernek háta megett, 's az ő eleségének, mely a' vizen Voló, Zituni, és Egri-

Los felől, 's a' szározon a' Thermopilák felől érkezik hozzá, újját egészen ketté vághatnák, melly há megeshetne, úgy ő tüstént felbe szakasztani kéntelenítettne ezen várnak ostromlását.

„A egin a' Febr. 28-dikán. (Ezen darabjában a' Görög közönséges újságnak, az előbbeninél sokkal újabb történetekről szóló tudósítások fordulnak-elé, t. i: hogy Distomónál Febr. 18-dikán ismét szerentsésen tsatáztak a' Görögök, és hogy azután Szalóna' fellelgyárát tüstént oda hagyták a' Törökök): — „

„Omer Basa Karystóbol, 's több más Török vezérek több helyekről, ismét Distomóhoz gyülekeztek vala össze: de a' kiknek első rohanását meggátolni három száz Görögök elégségesek valának; de nem soká a' Szulioták' vitéz vezérei is megérkeztek Szalóna városából, 's Karaiskaki is kiállott a' síkra; kik az ellenség' plánumát kevés napok alatt egészen semmivé tették, míg végre, több napokig tartott verekedés után, Omer Basa minden vezértársaival együtt futásra vette a' dolgot, a' melly verekedések e'képpen folytak: „

„Febr. 18-dikára virradó éjjeli 2 órátajban rá rohattak a' Görögök a' Török táborra, 's véletlen megjelenések által olly ijedtséget okoztak annak, hogy ágyujit, munitzióját, sátorait, 's minden bagázsáját ott hagyván, megfutamodott. A' Görögök nyomban kergették őket, 's kiket utól érhetek, azokat mind össze vagdalták. Szám szerént még nem írhatjuk-meg az ellenség' veszteségit, de azt előre is írhatjuk, hogy sokat vesztett. Illy nagy ellenséges erőt, több napokig tartott küszködés után végezetre, úgy szollván, egy óráig tartott bátor rá-tsapás széllesztett el egészen. Ezen győzedelmünk is megérdemli a' többek között, hogy az egész Görög nemzet ditsóittse érte a' Mindenhatót! —

„Már most tudósíthatjuk Nagyméltóságú Országlószékünket, hogy Keleti és

Enyészeti Görög országnak minden Eparchiái batorságban vagynak, 's az egész szározi Görög ország' földjén, számos Görög sergek táboroznak. Mi most, minikutánna emez egész hazánkat fenyegető Omer armádája elszélesztetett, egy pontot se látunk, a' melynek olly különösen kívántatna a' segítség, mint a' ditsósséges emlékezetű Athénének, melyre nézve mi sietve meg is jelenünk Akropolisnak segítségére, 's reméljük is, hogy Nagyméltóságú Országlószékünknek 's az egész Görög nép' imádságának segedelmével a' Seraskier Reschid' armádáját is meg fogjuk verni és öt Akropolis melől el fogjuk kergetni. Minden sergeink boszszuállásnak ohajtása által elevenítettnek ezen ember ellen, azért, hogy Athénének szent földjét megmotskosítani 's ditsósséges emlékezetű Öseinknek teretű helyeiket megundokítani mérészlette. Addig is határtalan tisztelettel maradván —

Patrióta Karaiskaki.
„Költ a' Distomói táborban, Febr. 19-dikén 1827-ben.

Utól-írás. — „Három Török hajók a' Lepantói öbölből Szalónához érkezvén, a' hozott serget oda kiszállították: hanem a' miénk is azonnal ott termettek, 's rá tsaptak a' kiszállott ellenségre. Sajnos' vesztes vala ezen tsatában a' Görögökre nézve, hogy itt a' mi vitéz rokonunk Drákó Athanasius megöletett. — Aláírta: — „

„Patrióta Karaiskaki.
Egy más levél, ugyan a' fennebb felhozott Aeginai Újságban: — „

„A' Nagyméltóságú Országló Biztosághoz! Sietünk a' Nagyméltóságú Országlószékét új szerentsés történetekről tudósítani. A' Szalónai fellelgyárban volt ellenséges tsapat magát minden felől szorongattatni szemlélvén, és semmi segedelmek érkezését nem remélhetvén, fu-

tásra vette a' dolgot és oda hagyta ezen várat, 's a' mieink utánna credvén, nem kevés kárt tettek neki. Generális Panurias foglalta-el a' várat; a' Szalonához kiszállott Törökök is elfutottak. Még egyszer tudósítjuk tehát a' Nagyméltóságú Országlovszéket azon örvendetes történetről, hogy e'-képpen Isten' segedelmével az egész Görög száraz föld szabaddá lett. Nints tehát egyéb nagy munkánk a' végrehajtásra, csak hogy a' kevély Seráskiert Athéne' szent földjéről elkergethessük. Meg is fogunk 5 vagy 6 napok alatt minden sergeinkel érkezni, hogy Athénének megszabadítására utolsó tsepp vérünket kiontsuk. — Aláírta, Distomóban, Febr. 20-dikán,
„Patrióta Karaiskaki.

Még találtatik ugyan a' fenn írt napi Aeginai Görög ujságban, egy még újabb hadi történetről való tudósítás, a' mely Athéne és a' Piraeus' kikötőhelye között fordult elé, és illy szavakból áll: — „

„E' hónap' (Febr.) 22-dikén délutáni 1 és 2 órák között néhány Görögök a' Piraeusi sántzok között lévő táborból kimenvén, itt-amott össze tsaptak a' Törökökkel; a' verekedés lassanként fontosodott; 's mind két részről több-több verekedők gyűltek össze a' verekedésnek helyére; és ez így tartott estvig. Az ellenség 100 embert vesztett; a' mi vesztésünk két elesett, és hét gyengén megsebesedett emberekből állott. Vitézeink nagyon felvagnak tüzesülve 's alig várhatják, hogy Akropolisnak megmentésére mehessenek.“

„A e g i n a, Mártz. 3-dikán. (itt az Aeginai Országlovszékek néhány rendbéli Hirdetési fordúlnak elé, mellyek ma nem térvén ide, jövő keddi ujságunkban következnek. Az ezekben találtató hadi tudósítások' folytatása így hangzik): — „

„A' Distomótól elfutott Török sergek,

részint ismét Dauliához részint Turkocho-rihoz vonták-el magokat. De Dauliánál se tartották magokat bátorságban lenni, melyre nézve onnét is tovább futottak, 's szokássok szerent itt is oda hagyták magazinumaikat és bagázsiajokat. Hasonlóképpen tselekedtek azon Törökök, kik a' Parnaszus hegyén a' Jerusálem klastromát eddig elfoglalva tartották. Főelem és rettegés lepett itt meg minden Törököt, kik azonnal megutamodnak mihent Görög serget látnak. —

„A' fő vezér még ma (Mártz. 5-dikán) Distomóban tanyáz; eleséget vár oda azon sereg' számára, mellyet ezen nevezetes tanyának védelmezésére, hátra akár hagyni, a' melly eleségnek megérkezése után maga, egy jó számú Osztállyal azonnal útnak indul Attika felé. Egy része a' várt eleségnek már meg is érkezett, 's kevés napoknak elteltével, szemközt fog nézni ezen győzedelemhez szokott sergünk is a' kevély Reschid armádájával. —

„A' Piraeusi Görög sereg naponként folytatja Athéne' szomszédságában a' Törökökkel való összesapást; sántzait naponként erőssíti és számosítja, 's az Akropolis' ostromoltatására szolgáló sántzokig egy ágyulóvénsnyire közelít, 's fel-lármázza az azokban tanyázó Törökséget.“

Most még a' következő utolsó sorokat kívántuk ide tenni a' Mártz. 10-dikén költt Görög közönséges Ujságból: — „

„Egész Görög országnak örömmel jelentjük, hogy Fő-vezér Karaiskaki megérkezett Eleusishez! 's vissza hozta azon armádánkat, melly a' Mindenható által megáldadott, 's mellyet a' Parnaszusi győzedelem megkoszoruzott. Jól által látta ezen Vezérünk, hogy mellyszükséges legyen az ő jelenléte Attikában: hanem elébb bátorságossá kelle neki Kelet-és Nyugat-Görög országban a' megszaba-

dított tanyákat helyeztetni; 's tsak azután folytathatá útját Attika felé bátorsággal. Az általa tétetett intézetek valóban nagy böltsességet és hadi tudományt mutatnak. A' Görög Országlószék nem tsalattott mek választásában.

„Még egy nagy munka van hátra, mellyet Karaiskakinak végre kell hajtani. Semmivé kell tenni a' Seraskier' sergeit 's fél kell Akropolist öldözni az ostromalól. Ezt is végre fogják hajtani az ő böltsége és vitézsége. Az Isten' segedelme, az Országlószék és a' Haza' imádságaik légyenek véle és katonájival!!!“

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége a' maga Házi, Udvari és Status Titkos Cancellariájánál szolgáló Udvari Titoknokot Huszár Bálint Urat, valóságos Cs. K. Státus Cancellariái Tanátsosa méltóztatott kegyelmesen kinevezni.

Az Erdélyi F. K. Udvari Cancellariánál megüresedett Valóságos Udvari Titoknoki hivatalra, eddig volt Erdélyi Kormányozószekei Titoknokot Scharberg Bedeus Jó'sef Urat méltóztatott Ő Cs. K. Felsége, az ő tehetségeire, tett jó szolgálataira, 's hasznos és szorgalmatos magaviseletére való tekintetből, kinevezni.

A pénzfolyamat Aprilis' 19-dikén:

	<i>közép árr;</i>
A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji	90 1/3
Az 1820-béli sorsosok,	138 1/3
Az 1821-béli hasonlók,	121 7/8
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji, — — forint. keltek, mind C. ben.	
A' Bankó Aktziák keltek 1082 7/10 forinton.	
Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

A' Posonyi Német újságban ezek íratattak Apr. 17-dik napján:

„A' Husvét innepeket megelőzőtt három napokon tsak kerületi tanátskozások

tartattak: hanem tegnap, mint Husvét második napján délutáni 1 órakor a' 212-dik Országos Elegyes ülés tartatott, mellyben az Ország' Rendjeinek több féle Preferentialis tárgyakra nézve Ő Felségéhez tett alázatos Felirásaikra Ő Felségétől adott Felséges Resolúzió olvastatott-fel.

„Tsak alig kezdett vala az a' nagy veszettség valamit enyhülni, mellyet a' haza, 's egy legfőbb polgári és katonai nagy méltóságú rangok és hivatalok által szadzadoktól fogva megkülömböztetett Familiának számos tagjai, 's ezek után legközelebről Nemes Posony Vármegye, Fő Méltóságú Gróf Erdödi Pálffy Leopoldnak, ez előtt 2 esztendőkllel (1825-ben Fébr. 24-dikén) történt meghalálózása miatt szenvedett, és már ugyan ezen Fényes Familiának egy tagját, a' halál' kezé a' Státustól és Monarkhától ismét elragada. Ugyan is e' hónap' 13-dikán délutáni 3 órakor ki múlt itt Posonyban a' világhól Erdödi Pálffy Jó'sef Ő Herczegsége, Cs. K. Valóságos Titkos Tanátsos és Kamarás, Ns Posony Vármegye' Örökös és Valóságos Fő Ispánnya, mejbéli fuladásban, életének 63-dik esztendejében.

„A' boldogútnak önnön rendelése szerént az ő meghidegülttetemeie' hónap' 15-dikén estvéli 6 órakor tsendesen bészenteltetvén, mindjárt azután az ő Komárom Vármegyében lévő Bátorkeszi uradalmába vitették. A' bészentelést a' Vátzi Fő Tisztelendő Püspök Úr, az Ország' számos Rendjeinek, a' N. Vármegye Assessorainak 's minden egyéb Tisztviselőjinek, a' Schloszbergi Ítélszék' minden tagjainak, és a' Herczegi Tiszteknek 's a' többi, jelenlétekben vitte véghez — melly után a' tisztesség tévő sereg, előtte városi és Schloszbergi polgári katonaság 's utánna is ezek menvén, a' holt testet, hosa-

szű sort formáló szekerekben, egész a város' határáig, elkísérte.

Ezen szomorú halotti történetről az Istenben boldogult Herczegnek nagy tekintetű és fényes hivatalban lévő idősebb fia Pálffy Antal Ő Herczegsége, illy halotti Jelentést osztatott-ki Posonyban és Bétsben sok száz nyomtatványokban: „

„Herczeg Erdődi Pálffy Antal Vereskői Örökös Úr, Detrekői Gróf, N. Posony Vármegye Örökös Fő Ispánya, a' Posonyi Kir. várnak örökös Fő Kapitánya, a' Detrekői, Déveni, Bátorkeszi, Marczelházi Uradalomnak, és (Austriában) Krumbachnak, Kirchschiagnak, Saubersdorfnak, Marcheggnek, Heidenreichsteinak, Eisenreichnak és Weisenbachnak Ura, Cs. K. Kamarás a' Szakszoniai Kir. Udvarnál Meghatalmazott Minister és Rendkívülváló Követ, az Austriai Cs. K. ezüst polgári tiszteleti keresztnek birtokosa, az Orosz Császári Sz. Wladimir 4 dik Classisú Rendjének, 's a' Baváriai Kir. Korona Rendnek Rittere, a' maga tulajdon és Hitvese' Leopoldina született Kaunitz Gróf Kisaszszonyban, Palotás és Csillagkeresztes Dáma' nevében, továbbá a' maga Aszszonyanyának Főméltóságú Erdődi Pálffy Károlyina Herczegaszszonynak, született Hohenfeld Gróf Kisaszszonynak, Palotás és Csillagkeresztes Dámának nevében, úgy a' maga testvér ötszék Gróf Erdődi Pálffy Miklós'nak Vöröskői örökös Urnak, etc, Cs. K. Kamarásnak, a' Toskana Cs. K. Dragonyos Regementnél Lovas Kapitány'nak és Syadronos Kommandánsnak, a' Portugalliai Sanct Benvenuto d' Avizi és a' Nápolyi Sanct Georgio della Reunione Rendeknek Keresztes vitézének, úgy a' maga testvér hugának Schönfeld Anna Grófné Aszszonynak született Gróf Pálffy Kisaszszonynak nevekben, illendő tisztelettel való jelentést teszen a' maga szívből

szeretett Attyának 's Anyja' férjének, Erdődi Pálffy Jó'sef Ő Herczegségének Vöröskői Örökösének, Detrekői Grófnak, a' Detrekői, Deveni, Bátorkeszi etc. etc. Uradalom' Urának, Cs. K. Kamarásnak, Valóságos Titkos Tanácsosnak, N. Posony Vármegye' Örökös és Valóságos Fő Ispányának, a' Posonyi Kir. vár Örökös és valóságos Fő Kapitányának 's Posonyi Grófnak igen szomorú haláláról; ki a' Szent Sacramentumokkal való élés után, folyó 1827 dik esztendőben Aprilis 13-dikán délutáni 3 óraker, életének 65-dik esztendejében, mej'béli fulasztó nyavalyában, az Urban boldogult elszunyadott.

A' holt test e' h. 15-kén estvéli 6 óraker a' boldogultnak tulajdon rendelése szerint Posonyban tsendességgel szenteltetett-be 's a' Bátorkeszi Uradalomba vitetett-el. Az Exequia' ajtatosságai ugyan Posonyban Apr. 17 dikén délelőtti 10 óraker a' városi Sz. Márton Colleg. templomában tartattak.

E r d é l y.

Kolozvárrol Mártz. 23-dikán. — Nem emlékeznek ezen városban, hogy itt valaha oly szélvész vagy Orkán lett volna, mint ezen napon délelőtt és délután, a' mely 22-dikben éjjel kezdődött, 's hova tovább dühösödött, úgy, hogy 23-dikban déltájban a' házakhoz 10—15 lépésre is veszedelmes volt járni, 's már akkor nem is ment-ki más a' házból, tsak a'-ki kénytelen volt, attól tartván, hogy a' házokról levert tserép és egyéb kő 's fedél darabok agyon üthetik az embert. Minden féle épületek veszedelemben voltak, hogy földre veri őket a' szél. Némelly fedeleket egészen levett az épületekről, egy 2 emeletű új háznak 8—9 öl hosszúságú és 6 szélességű fedelét felvévén jóval odébb taszította. Az Óvárban a' Szent Ferencz Szerzeteseinek tornya' bádogos vagy pléhes fe-

delét úgy logatta, hogy minden pillanatban attól féltünk, hogy le fogja vetni; már valami másfél öl hosszúságú részét a bádogg-fedélnek fel is hajtotta volt egy lábnyom szélességre, hanem szerentsérog egy kis esső következtén, ez a szelet egy kevéssé tsendesítette. A' levert tserépfedél az útzákat halmozva borította-el. —

A' város piatzán lévő Romai Catholikusok' anyatemplomával is megérezttette nagy erejét ezen szél, mint hogy azon négy kőlabok közzül, mellyeken egy-egy pyramidalis oszlop állott, kettőt tövestől kidöntöt, harmadikat a' templom' falához támoztotta. Mondják hogy a' Reformátusoknak külső Magyar utzában lévő dészka templomjokat is egészen a' földre terítette ugyan ezen szélvész, mellyet könnyen is el lehet hinni, mert ez egy igen gyenge, nagy fedelű, zsindeles épület volt, melyre a' szél nagy erővel dolgozhatott.

Nagy szerentse, hogy az az égés, a' melly ugyan Kolosváron a' város' közepén Szentegyház-utza végén ez nap' estvéli 10 órakortámoztott, elébb a' szélvészideje alatt ki nem ütött, külömben irtoztató veszedelem érte volna a' várost. Így tsalt egy ház 's vagy három istálók égték-el, mellyet a' Va equant Reg. je. béli Örző katonaság' és jó polgárság' szorgalmatos oltásának, részint pedig annak is köszönhető, hogy az esső a' gyuladás előtt jótskán megáztatta volt a' házfedeleteket.

Brasso vidékiről Mártz. 17-dikén 1827.

Korán derülő, vissza telülő Tavasz: — — Keménytelünk zuzmorás-szakállát, Bőjtelőnek utolsó napjai rázni; — Bőjt-másnak kedves szellőzéssel fel virult napjai pedig még a' szurkosfenyvesek fagyánát is engesztelni kezdék; már a' Patsirták

magasztaló zengedezéssel hívogatják vala Csordássainkat és Ekéseinket a' fel elevenült Természetnek pázintos mezeire; — 's a' városiak, a' roppant Butzesdihavasoknak Éjszakahonnyaljába nyitott alakokkal napolnak, és Majalisi piszafolással sétálnak vala László Királyunknak Czenki ösvényein: — — midőn mára viradolag a' Hónak olly özöne borította el földünket, melynek untignevekűdő rőtös-vastagságától irtozik az ember! — — a' Vének egymásközött szörnyülködve beszélnek, hogy Tavaszra kelve még illy havazatot nem értenek, — — tegyük félre az Ekét, — takarítsuk meg az iziket, tám még nyilosrol is virágozik, — mondanak szomorán egymásnak!! — —

Oh! de engem ezen Hó-özönnél sokkal nagyobb rémítéssel lepe-meg a' Magyar Kurírnak ugyan az napon vett 19-dik számú darabja, melyből polgári dobogással kellete olvasnom, hogy a' Hazának virágait egymás sorjába melly engesztelhetetlen zordonkodással hervasztja-le a' Halál! — — Te, könnyörületlen Csontváz!! — hát az Anyának első fíjával való elragadása nem elég áldozat vala-é? — hanem még a' meg hagyott második és egyetlenegy Fiától is meg kelle fosztanod Dátzia Festetítettét, Hallerkői Gróf Haller Jánost?? — — ezt a' Nemesteremtést, ki ugy is mint ember, ugy is mint polgár, az Istennek-képit igazán viseli e' Földön; — — ki nem külső, — hanem belső fényű polgárlóddással, — és jó Fiak nevelésivel való igaz szolgálatjára szentelte fel egész életit a' Hazának!! — — Nagypolgár! mély bánatidba zokogó részvétellel kéri a' Teremtőt velem együtt a' Hazának minden igazfia, hogy Tégedet új nemzéssel, — 's Tebened a' kesergő Hazát halhatatlan Hallerekkel vigasztalja-még!!! — —